

Hrafnkelsstaðir IV, nýbýli í landi Hrafnkelsstaða I, Hrunamannahreppi.
Húsatóftir III, nýbýli í landi Húsatófta I, Skeiðahreppi.

Í menntamálaráðuneytinu, 26. janúar 1963.

F. h. r.

Birgir Thorlacius.

Sigurður J. Briem.

H A F N A R R E G L U G E R ð

fyrir Akraneshöfn.

I. KAFLI

Takmörk hafnarinnar.

1. gr.

Akraneshöfn takmarkast að vestanverðu af beinni línu, er hugsast dregin úr Vestriflasartá í Syðriflasarenda og þaðan í Þjótarsker, en að sunnan og austan af beinni línu, er hugsast dregin úr Þjótarskeri í vestanverðan Sólmundarhöfða. Höfninni er skipt í tvennt, að vestan: Lambhúsasund, en að austan: Krossvík

Lína dregin úr enda ytri hafnargarðs með stefnu hans skilur milli ytri og innri hafnarinnar.

II. KAFLI

Stjórn hafnarinnar.

2. gr.

Bæjarstjórn Akraness hefur á hendi stjórn hafnarmálanna undir yfirumsjón þess ráðuneytis, sem fer með hafnarmál.

Hafnarnefnd er skipuð 5 mönnum og 3 til vara. Skal nefndin kosin á sama hátt og til sama tíma og aðrar fastanefndir, er bæjarstjórn kýs. Heimilt er að kjósa í nefndina menn, sem ekki eiga sæti í bæjarstjórn.

Hafnarnefnd og hafnarstjóri hafa á hendi framkvæmd hafnarmála og eftirlit með höfninni, en skrifstofa bæjarins annast fjárhald hafnarinnar og reikningskil fyrir hönd bæjarstjórnar.

3. gr.

Bæjarstjóri er hafnarstjóri, nema öðruvísi sé ákveðið af bæjarstjórn.

4. gr.

Daglegar framkvæmdir og eftirlit annast hafnarstjóri undir umsjón hafnarnefndar. Bæjarstjórn skipar hafnarstjóra eftir tillögum hafnarnefndar og setur honum erindisbréf. Til aðstoðar hafnarstjóra skulu vera svo margir starfsmenn sem þurfa þykir.

Bæjarstjórn skipar fasta starfsmenn eftir tillögu hafnarnefndar, en hafnarnefndin getur sagt þeim upp eða vikið þeim frá, án þess að til þurfi að koma samþykki bæjarstjórnar.

III. KAFLI

Um almenna reglu.

5. gr.

Hafnarstjóri sér um að gætt sé reglu á höfninni og á landi hennar. Er öllum skylt að hlýða boði hans og banni eða þess eða þeirra, sem hann setur til að gæta reglu. Þyki einhverjum sér óréttur ger af starfsmönnum hafnarinnar, getur hann kært það fyrir hafnarstjóra, en skipun starfsmanns ber jafnan að hlýða þegar í stað. Starfsmenn hafnarinnar skulu gæta allrar kurteisi í starfi.

6. gr.

Þeim, sem ekkert lögmætt erindi eiga, er bannað að dvelja á landi hafnarinnar, ef þeir með því tálma fermingu eða affermingu eða önnur störf, sem þar eru unnin.

7. gr.

Skyllt er að gæta allrar varúðar í meðferð elds og ljósa í skipum á höfninni. Í skipum, sem flytja eldfim efni, má eigi kveikja eld eða ljós, nema undir kötlum skipsins og í eldavél skipsins og á lögboðnum ljóskerum. Tóbaksreykingar eru bannaðar í þeim skipum og á því svæði, þar sem unnið er að fermingu eða affermingu.

Bannað er að sjóða bik, tjöru, fernisolíu og annað slíkt, sem eldhætta getur stafað af í skipum á höfninni, svo og á landi hafnarinnar, nema með leyfi hafnarstjóra. Bannað er að skjóta af byssum eða öðrum skotvopnum við höfnina eða á henni.

8. gr.

Á landi hafnarinnar má ekki smíða ný skip, né þetta eldri skip eða gera við þau á annan hátt, nema með leyfi hafnarstjóra og með þeim skilmálum, sem hann ákveður.

9. gr.

Ekki má kasta í höfnina kjölfestu, ösku, dauðum fiski, fiskúrgangi, vírum, vöruleifum, umbúðum eða öðru þess háttar. Skal það flutt þangað, sem hafnarstjóri vísar til.

Þegar olía er látin í skip eða tekin úr því, skal þess gætt, að ekki renni neitt í höfnina, á bryggjur eða skipspilfar.

IV. KAFLI

Um hafnsögu og legu skipa á höfninni.

10. gr.

Skip telst í reglugerð þessari sérhvert fljótandi far.

11. gr.

Sérhvert skip, sem ætlar til Akraness og nota vill hafnsögumann, skal þegar það er komið 2 mílur undan Þjótarskeri eða Flasarvita á Akranesi gefa um það merki, að það óski hafnsögumanns, eða tilkynna það með símskeyti, og er hafnsögumanni skylt að vitja skipanna þangað.

12. gr.

Hafnsögumaður, sem vísar skipi leið til hafnar, má eigi yfirgefa skipið án samþykkis skipstjóra, fyrr en skipið er lagzt við festar á höfninni. Meðan hafnsögumaður dvelur á skipi, ber því að sjá honum fyrir fæði.

13. gr.

Hvert skip, sem af höfninni fer, á rétt á að fá hafnsögumann og skal hafnsögumanni skylt að fylgja því þangað, sem honum samkv. 11. gr. er skylt að vitja þess. Hafnsögumaður skal og hafa á hendi leiðsögu skipa um höfnina.

14. gr.

Hafnsögumanni er skylt að banna allar ónauðsynlegar samgöngur við skipið, áður en hann hefur lokið starfi sínu á skipsfjöli.

15. gr.

Ef sjúkdómur er á skipi, eða ástæða til að halda að sóttþætta geti stafað frá því, ber hafnsögumanni að sjá um, að fylgt sé reglum þeim, sem settar eru í lögum um varnir gegn því, að næmir sjúkdómar berist til landsins.

16. gr.

Sérhver skipstjóri, sem kemur við á höfninni á skipi sínu, á sjálfur og svo skipshöfnin, að kynna sér ákvæði reglugerðar þessarar, sem liggur til sýnis á hafnar-skrifstofunni. Þar skal jafnan vera til nægilegt upplag af reglugerðinni á tungumálum þeim, sem hafnarnefnd ákveður.

17. gr.

Þegar skip, sem ekki hefur hafnsögumann um borð, kemur í höfnina, skal skipstjóri tafarlaust snúa sér til hafnarskrifstofunnar, sem segir honum hvar skip hans megi liggja. Ekkert íslenskt skip, sem er stærra en 100 brúttórumlestir, og ekkert erlent skip má fara inn í innri höfnina eða út úr henni, án leiðsögumanns, sem hafnarstjóri lætur skipinu í té. Hafnarstjóri getur veitt undanþágu frá ákvæði þessu. Skip, sem koma inn í innri höfnina án leiðsögumanns, skulu binda landfestar þar, sem starfsmenn hafnarinnar hafa vísað til.

Skip, sem ekki er verið að ferma eða afferma, eða ekkert er unnið við, mega aldrei liggja svo í höfninni, að þau tálmi vinnu við önnur skip, og skal skylt að hlýða boðum starfsmanna hafnarinnar um það, hvert þau skuli flutt.

18. gr.

Þegar búið er að leggja skipi við festar, má ekki flytja það þaðan aftur án leyfis hafnarstjóra, en skyldur er skipstjóri að flytja skipið, ef hafnarstjóri skipar svo fyrir. Færast hlutaðeigandi undan að færa skipið eða dragist flutningur þess yfir þann tíma, er hafnarstjóri hefur tiltekið og fyrirskipað, er hafnarstjóra heimilt að láta flytja skipið á kostnað og ábyrgð hlutaðeigenda.

19. gr.

Í hverju skipi, að undanskildum þeim, sem hafa leyfi hafnarstjóra til að liggja mannláus í lægi á höfninni, skal jafnan vera einn maður að minnsta kosti, er tekið geti á móti skipunum starfsmanna hafnarinnar og framkvæmt þær, hvort heldur á að færa skipið eða gera eitthvað annað samkv. reglugerð þessari.

20. gr.

Ekkert skip má liggja við dufl eða akkeri á innri höfninni, nema með sérstöku leyfi hafnarstjóra. Eigi má heldur teppa umferð með taugum, strengjum eða köðlum, nema hafnarstjóri telji nauðsynlegt.

Hvert skip, sem ekki er bundið við bryggju eða hafnargarða, skal hafa uppi fyrirskipuð ljós og dagmerki.

21. gr.

Skip, sem koma inn í höfnina, skulu hafa að minnsta kosti eitt akkeri tilbúið í festarauga, og eigi skipið að leggjast við bryggju eða hafnarbakka, skal hliðarbátum, botnvörpuhlerum og þess háttar tækjum, sveiflað inn fyrir borðstökkinn, brandar dregnir inn og rám snúið.

22. gr.

Eigi má festa skipum við bólvirki eða bryggjur, nema við festarhringana eða festarstólpa, að tilvísun hafnarvarðar. Séu landfestar úr járnri, skulu þær klæddar, þar sem þær hvíla á bólvirkinu eða bryggjunni. Festum skal þannig fyrir komið, að þær hindri sem minnst umferð á bryggjunni eða bólvirkinu. Þyki hafnarverði þess ekki nægilega gætt, getur hann krafizt þess, að úr því sé bætt tafarlaust.

Skyllt er að hafa hlifar milli skips og hafnarbakka eða bryggju, ef hafnarvörður krefst þess.

23. gr.

Ekki má krækja hökum í bryggjur eða hafnarbakka. Ekki mega skip hleypta vatni á bryggjur eða bólvirki, hvorki við þvott á þilfari, né heldur, er þau hleypta burt vatni eða á annan átt, heldur skulu þau girða svo fyrir með hlifum, að vatnið fari beint í höfnina.

24. gr.

Skip mega ekki láta vélarnar ganga af svo miklu afli, að öðrum skipum eða hafnarmannvirkjum stafi hætta af.

25. gr.

Ef skip lendir á grynningum eða sekkur, þar sem það að álitni hafnarstjóra tálmar greiðri notkun hafnarinnar eða getur orðið henni til tjóns, skal færa það burt svo fljótt sem auðið er.

Verði dráttur á því, má hafnarstjóri láta færa skipið burt á kostnað eigandans, og er honum heimilt að láta selja skipið til lúkningar kostnaðinum, ef nauðsyn krefur.

V. KAFLI

Um fermingu og affermingu skipa.

26. gr.

Þegar hafnarvörður hefur ákveðið, hvar skip skuli fermt eða affermt, skal verkið hafið í síðasta lagi innan sólarhrings. Verkinu skal haldið áfram alla virka daga, ef veður leyfir, unz því er lokið. Ef hlé verður á að nauðsynjalausu, eða sé verkinu ekki lokið innan hæfilegs tíma, ber skipinu að víkja fyrir öðrum skipum, ef hafnarstjóri krefst þess.

27. gr.

Ef nauðsyn ber til, að skipum, sem ferma eða afferma við bryggju eða bólvirki, sé lagt hverju við hliðina á öðru, er heimilt að flytja farm þeirra skipa, sem utar liggja, yfir þilför hinna á bjálkabrum. Svo er og skipshöfn og farþegum þeirra skipanna, sem utar liggja, heimil nauðsynleg umferð um þilför þeirra skipanna, sem nær liggja.

28. gr.

Áður en kjölfesta er flutt á skip, eða af skipi, skal hafnarstjóra gert viðvart, og ákveður hann, hvar það skuli fara fram.

Við fermingu og affermingu á kjölfestu, sandi, kolum og öðru slíku, er skyllt að hafa nægilega sterka hlífðúka milli skipsins og bólvirkisins, bryggjunnar eða bátanna, svo að ekkert falli fyrir borð. Sé þessa eigi gætt, getur hafnarvörður stöðvað verkið, unz bætt hefur verið úr því, sem áfátt er. Ekki má sálda kol á bryggju eða ból-

virki. Skipstjóri skal sjá um, að kjölfesta sú, sem flutt hefur verið á land úr skipi hans, sé þegar í stað flutt burt af löndunarstaðnum, þangað sem hafnarvörður vísar til.

29. gr.

Skip, sem flytja eldfim efni, svo sem steinolíu, benzín, acetón, terpentínu eða önnur slík, sprengiefni svo sem púður, dynamit, geomet eða þess konar efni, sem eldhætta eða sprengihætta stafar af, mega ekki fara inn í innri höfnina, fyrr en tilkynnt hefur verið um farm til hafnarstjóra og slökkviliðsstjóra, og hafnarstjóri hefur leyft affermingu undir umsjón slökkviliðsstjóra.

30. gr.

Um fermingu á þeim efnum, sem um ræðir í 29. gr., gilda sömu varúðarreglur og um affermingu. Álíti hafnarstjóri, að hætta geti stafað af fermingu eða affermingu eldfimrar vöru, er honum heimilt að stöðva verkið, unz gerðar hafa verið nauðsynlegar varúðarráðstafanir.

31. gr.

Skip, sem hafa meðferðis þau eldfim efni, sem getið er í 29. gr., skulu á daginn hafa rautt flagg á framsiglutoppi, en á nóttum rautt ljósker.

32. gr.

Skylt er farmseiganda eða skipseiganda að gæta alls þrifnaðar á bryggju og bólvirki við fermingu og affermingu. Sé þessu ákvæði ekki framfylgt eftir því, sem ástæður leyfa að dómi hafnarstjóra, getur hann látið hreinsa mannvirki þessi á kostnað eiganda.

VI. KAFLI

Um geymsluskip og skip, sem lagt er í lægi.

33. gr.

Skip, sem ætluð eru til geymslu, mega ekki liggja á höfninni, nema með sérstöku leyfi hafnarstjóra. Leyfið skal bundið því skilyrði, að eigandi skipsins láti taka það upp, ef það sekkur, eða sprengja það sundur svo það skemmi ekki höfnina, enda sé hafnarstjóra heimilt að láta framkvæma þetta á kostnað eigandans, ef dráttur verður á því af hans hálfu. Hafnarstjóri ákveður legustað geymsluskips, ákveður hver legufæri skuli nota og hefur umsjón með, þegar þeim er lagt, svo og með viðhaldi legufæra þeirra.

Á skipum þessum sé að minnsta kosti 2 varðmenn, er hafnarstjóri tekur gilda, og skal tendra ljós á skipunum, sýna dagmerki og gera hljóðbendingar eftir þeim reglum, er settar eru í alþjóðasjóferðareglum um skip, sem liggja við akkeri. Eftirlit og viðhald legufæra er á ábyrgð skipseiganda.

34. gr.

Innan hafnarinnar má því aðeins leggja skipum í lægi, að rúm sé fyrir hendi að dómi hafnarstjóra, og hann gefi sérstakt leyfi til þess. Skipunum skal lagt undir umsjón hafnarstjóra. Ákveður hann legustaðinn fyrir hvert skip, og segir fyrir um, hver legufæri skuli nota. Ákvæði þessi ná einnig til smærri báta og uppskipunarpramma.

35. gr.

Meðan skip liggur mannlaut í lægi, skal ekki sjaldnar en einu sinni í mánuði fara út í það, til þess að lita eftir, hvort legufæri eða annað hafi haggast eða bilað, og ef svo reynist, skal lagfæra það svo fljótt sem auðið er.

Áður en skipstjóri fer af skipinu, skal hann skriflega tilgreina hafnarstjóra siglingafróðan mann, sem búsettur sé á Akranesi, sem hafa skal umsjón skipsins á hendi. Beinir hafnarstjóri til hans öllum fyrirskipunum, sem skipið varða. Sér hann um, að þeim sé fullnægt. Verði dráttur á því, skal hafnarstjóri láta fullnægja þeim, en skipseigandi greiðir allan kostnað, sem af því leiðir.

VII. KAFLI

Um mannvirki einstakra manna og félaga innan hafnarinnar.

36. gr.

Meðfram strandlengjunni umhverfis höfnina má ekki gera í sjó fram neina bryggju eða önnur mannvirki, né heldur breyta þeim mannvirkjum, sem nú eru, og ekki fylla upp né dýpka út frá landi, nema bæjarstjórn hafi áður veitt samþykki sitt til þess.

Sá, sem gera vill eitthvert slíkt mannvirki, skal senda hafnarnefndinni beiðni um það, og skal beiðninni fylgja lýsing á því, svo og uppdráttur, ef með þykir þurfa í tvíriti og heldur hafnarnefnd öðru eintakinu eftir. Hafnarnefndin afgreiðir síðan málið til bæjarstjórnar, er ákveður, hvort leyfið skuli veitt. Skjóta má þó þeirri ákvörðun undir úrskurð stjórnarráðsins.

Sá, sem hefur fengið leyfi til að gera slíkt mannvirki, skal skyldur að halda því svo við, að engin hætta stafi af því. Vegna brota á þessari grein, getur hafnarnefnd látið nema burt mannvirkið á kostnað eiganda. Nú hefur bryggja eða mannvirki legið ónotað í 5 ár samfleytt, og er þá hafnarnefnd heimilt að láta taka það burt án endurgjalds til eigandans. Ákvæði þetta tekur til allra mannvirkja, sem ekki eru fullgerð, er reglugerð þessi öðlast gildi.

37. gr.

Á hverri bryggju eða uppþyllingu einstakra manna eða félaga, sem skipum er ætlað að leggjast að, skulu vera umsjónarmenn, sem hafa á hendi svo viðtæka dagvörzlu og næturvörzlu mannvirkja þessara, sem hafnarnefnd telur nauðsyn á, og skulu umsjónarmenn þessir samþykktir af nefndinni. Umsjónarmenn þessir skulu ákveða legustað og umbúnað landfesta allra þeirra skipa, sem að mannvirkjunum leggjast, og ber hlutaðeigendum að hlýða fyrirskipunum þeirra, eins og öðrum starfsmönnum hafnarinnar, enda ber þeim að sýna þeim, er þeir skipta við, fulla kurteisi. Reynist umsjónarmaður slíkra mannvirkja óhæfur til starfsins, svo að ætla megi að dómi hafnarnefndar, að af ráðstöfunum hans eða vanrækslu geti stafað hætta í höfninni, getur hafnarnefnd svipt hann starfinu og heimtað nýjan umsjónarmann.

38. gr.

Um lýsingu slíkra mannvirkja, þrífnað á þeim og ýmis nauðsynleg áhöld, svo sem stiga, landgöngubrýr, björgunartæki o. s. frv., fer eftir þeim fyrirmælum hafnarnefndar, er hún setur á hverjum tíma, og sem gilda jafnt fyrir allar bryggjur og mannvirki innan hafnarinnar.

VIII. KAFLI

Um hafnargjöld á Akranesi.

39. gr.

Við útreikning hafnargjalda af skipum, skal alltaf talið í heilum rúmllestum, en sleppa brotum.

1. Lestagjald.

40. gr.

Öll skip og hvers konar uppskipunartæki, hvort sem þau eru tóm eða hlaðin vörum eða seglfestu, skulu greiða lestagjald í hvert skipti, sem þau leggjast við festar á höfninni, þó með þeim undantekningum, er síðar getur.

41. gr.

- a. Skip og bátar stærri en 10 rúmlestir brúttó, sem eru eign manna, búsettra á Akranesi og eru gerðir út þaðan til fiskveiða eða flutninga, svo og önnur skip og bátar, sem gerðir eru út frá Akranesi, a. m. k. tveggja mánaða tíma á ári, skulu greiða lestagjald einu sinni á ári, 15 kr. af hverri brúttólest. Vélbátar minni en 10 rúmlestir brúttó, skulu greiða 150 kr. á ári í lestagjald.
- b. Flóabáturinn Reykjavík — Akranes — Borgarnes, skal greiða lestagjald einu sinni á ári, 60 kr. af hverri brúttórúmlest skipsins.
- c. Innlend fiskiskip, svo og skip, sem eingöngu eru í innanlandssiglingum, skulu greiða lestagjald 35 aura af hverri brúttólest, þó ekki oftast en tvisvar í sama mánuði, enda þótt þau komi oftast til hafnar.
- d. Öll önnur skip, sem til hafnarinnar koma, nema herskip, björgunarskip, varðskip, skip, sem hafa skírteini sem skemmtiferðaskip, skip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna, og skip, sem nefnd eru undir staflid e., skulu greiða 40 aura af hverri brúttórúmlest. Skip, sem sigla eftir fastri áætlun, skulu þó ekki greiða gjald þetta oftast en einu sinni í mánuði.
- e. Skip, sem leita hafnar vegna óveðurs, sjóskaða eða skemmda á skipi, greiða ekki lestagjald, nema þau jafnframt fermi eða affermi vörur. Sama gildir um skip, sem leita hafnar til þess að rétta áttavita, fá skipshafnir, eða leggja á land sjúka menn eða látna. Gjaldddagi lestagjalda samkv. a.-, b.- og c.-lið þessarar greinar, skal vera hinn 1. marz ár hvert. Annars er lestagjaldið þegar fallið í gjaldddaga, er skipið hefur varpað akkerum á hafnarsvæðinu.

2. Vitagjald.

42. gr.

Öll þau skip, sem greiða eiga lestagjald, skulu samtímis greiða vitagjald 7 aura fyrir hverja brúttórúmlest, þó aldrei lægra en 20 kr.

3. Bryggjugjald.

43. gr.

Hvert skip eða bátur, sem leggst við hafnarbryggjurnar, skal greiða bryggjugjald af brúttórúmlest skipsins. Gjald þetta skal greiða fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, 20 aurar af hverri rúmlest, þó aldrei minna en 30 kr. fyrir hvern sólarhring. Herskip, varðskip, og flóabáturinn Reykjavík — Akranes — Borgarnes, eru undanþegin gjaldi þessu.

44. gr.

Fiskiskip, sem heima eiga á Akranesi eða eru gerð út þaðan, skulu greiða 25 kr. fyrir hvern sólarhring, sem þau liggja við bryggjur hafnarinnar, án þess að ferming eða afferming eigi sér stað. Bátar undir 10 rúmlestum greiði þó aðeins 5 kr.

4. Fjörugjald.

45. gr.

Fyrir að leggja skipi í fjöru til hreinsunar eða aðgerðar, skal greiða 20 aura af hverri brúttórúmlest skipsins fyrir hvern sólarhring, þó aldrei minna en 30 kr. um sólarhringinn.

5. Vatnsgjald.

46. gr.

Fyrir vatn handa skipum skal greiða það gjald, sem bæjarstjórn ákveður.

6. Hafnsögugjald.

47. gr.

Öll skip, 30 brúttórúmllestir að stærð eða meira, skulu, hvort sem þau nota hafnsögumann eða eigi, greiða hafnsögugjald í fyrsta sinn á ári hverju, er þau koma til hafnarinnar.

Herskip, skemmtiferðaskip og fiskiskip, sem skrásett eru hér á landi, eru undanþegin hafnsögugjaldi, nema þau noti hafnsögumann.

48. gr.

Hvert það skip, sem notar hafnsögumann til hafnarinnar eða frá höfninni, skal greiða hafnsögugjald. Auk þess skal greitt sérstakt gjald fyrir leiðsögu skipa um höfnina sjálfa, þar á meðal inn og út úr innri höfninni.

49. gr.

Hafnsögugjöld skulu greidd skv. eftirfarandi gjaldskrá.

- a. Fyrir leiðsögu til hafnarinnar 250 kr. fyrir hvert skip, auk 70 aura fyrir hverja brúttórúmllest allt að 6000 brúttórúmllestum og 20 aura fyrir hverja brúttórúmllest fram yfir 6000.
- b. Fyrir leiðsögu frá höfninni 200 kr. fyrir hvert skip, auk 35 aura fyrir hverja brúttórúmllest allt að 6000 rúmllestum og 10 aura fyrir hverja rúmllest fram yfir 6000.
- c. Fyrir leiðsögu um höfnina sjálfa, þar á meðal inn og út úr innri höfninni, greiðist 125 kr. fyrir hvert skip, auk 20 aura fyrir brúttórúmllest.
- d. Auk þess skal hvert skip, sem hafnsögumann notar til hafnarinnar eða sem skylt er að greiða hafnsögugjald samkv. 47. gr., greiða 50 kr. í hafnsögusjóð.

7. Vörugjöld.

50. gr.

Vörugjald skal greiða af öllum vörum, svo og skepnum, lifandi eða dauðum, sem skipað er upp eða út á höfninni með þeim undantekningum er síðar getur.

51. gr.

Ef vörur, sem fara eiga til annarar hafnar en Akraness, eru látnar á land um stundarsakir, skal aðeins greitt vörugjald, þegar vörurnar eru látnar í land. Undanþegnar þessu gjaldi eru þær vörur, sem látnar eru á land um stundarsakir vegna skemmda á skipi.

52. gr.

Fyrir vörur, sem eru aðfluttar til umhleðslu á höfninni eða við bryggju, greiðist hálf gjald. Fyrir aðfluttar vörur frá öðrum höfnum, t. d. fisk til verkunar og aðrar þær vörur, sem eiga að flytjast út aftur, greiðist aðeins vörugjald, þegar þær fara.

53. gr.

Þessar vörur eru undanþegnar vörugjaldi:

- a. Kol, olía, salt, vistir og aðrar nauðsynjar skipa og báta til eigin notkunar, sem fluttar eru úr landi.
- b. Póstur og farangur ferðamanna.

54. gr.

Vörugjald skal reikna eftir máli eða þyngd með umbúðum. Brot úr gjaldeiningu, sem nemur helmingi eða meiru, telst heil gjaldeining, en minna brot hálf gjaldeining. Fara skal eftir farmskrá skipa við útreikning vörugjalds og er skipstjóri skyldur að láta hafnarstjóra í té eftirrit af farmskrá skips síns. Sé engin farmskrá, skal skipstjóri gefa drengskaparvottorð um vörumagn, sem skip hans hefur fermt eða affermt. Þyki hafnarstjóra ástæða til, getur hann, hvenær sem er, látið ákveða vörumagnið á þann hátt, sem hann telur hentugastan. Reynist vörumagnið meira en upp var gefið, greiðir skipið kostnaðinn.

Ef ýmsar vörutegundir eru í sendingu, skal reikna vörugjald eftir þeirri tegund, sem hæst gjald ber að greiða gjald af.

Ef vafi leikur á, í hvaða flokki skuli telja vöru, skal hafnarstjóri úrskurða, en úrskurði hans má áfrýja til hafnarnefndar.

55. gr.

Vörugjaldskrá.

1. flokkur. Gjald 65 aurar fyrir hver 100 kg:
Ís, nýr fiskur, afli fluttur á land, mjólk.
2. flokkur. Gjald 70 aurar fyrir hvert teningsfet og stk.
Trjáviður og aðrar vörur, sem reiknaðar eru eftir rúmmáli, þar með talin húsgögn, kork o. þ. h., vikurplötur, tómir ísfiskkassar.
3. flokkur. Gjald 120 aurar fyrir hvert stykki og hver 100 kg:
Sildar- og gotutunnur og aðrar líkar tómar tunnur, endursendar umbúðir og kassar, kornvörur, kartöflur, sykur, smjör, smjörlíki, áburður, hey, beita, laus vikur, gips og kalk.
4. flokkur. Gjald 180 aurar fyrir hver 100 kg:
Saltfiskur óverkaður, laus og pakkaður, ísfiskur, freðsild og frosinn fiskur, laus og í kössum, nýr fiskur fluttur úr landi.
5. flokkur. Gjald 200 aurar fyrir hver 100 kg:
Blý, eldfastur leir, járnror, smíðajárn, steypujárn, saumur, akkeri, keðjur, girðingarjárn, fisklínur, fiskinet, kaðall, hessian, mótórar, vélahlutir, fiski- og sildarmjöl, kol, salt og sement.
6. flokkur. Gjald 250 aurar fyrir hver 100 kg:
Harðfiskur, sundmagi, saltfiskur verkaður, niðursoðnar fiskafurðir, fiskiflök ný og frosin, lýsi, hvalkjöt og reyktur fiskur.
7. flokkur. Gjald 300 aurar fyrir hvert stykki:
Sauðfé, tómar stáltunnur, lýsis- og smuroliuföt, gotutunnur, sildartunnur 100—116 l. fullar, öl- og gosdrykkjakassar fullir.
8. flokkur. Gjald 360 aurar fyrir hver 100 kg:
Brennsluoliur og benzín (laus í geymi).
9. flokkur. Gjald 500 aurar fyrir hvert stykki:
Lýsiföt, smurnings- og steinoliuföt, um 200 l. fullar.
10. flokkur. Gjald 800 aurar fyrir hver 100 kg:
Dúnn, fiður, glysvarningur og þess háttar léttar vörur, sælgætisvörur, glervörur, leðurvörur og leikföng.
11. flokkur. Gjald 500 aurar fyrir hver 100 kg:
Allar aðrar vörur, sem reiknaðar eru eftir þyngd og ekki heyra undir aðra flokka.
12. flokkur. Gjald 300 aurar fyrir hver 10 kg:
Tóbak, tóbaksvörur, vín, vínandi.

13. flokkur. Gjald 15 kr. fyrir hvert stykki.
Mótorhjól, hross, nautgripir, hljóðfæri, kæliskápar, þvottavélar og heyrinnuvélar.
14. flokkur. Gjald 20 kr. fyrir hvert stykki.
Bifreiðar, dráttarvélar og jarðýtur.

8. Ýmis gjöld.

56. gr.

Fyrir geymslu á vörum í húsum og á lóðum hafnarinnar um stundarsakir skal greiða gjald, sem hafnarstjóri ákveður.

57. gr.

Fyrir lóðir og land hafnarinnar, geymsluhús og verbúðir, sem leigt er einstökum mönnum eða félögum um lengri tíma, skal greiða leigugjald, sem ákveðið verður með sérstökum samningi.

58. gr.

Fyrir notkun á áhöldum og tækjum hafnarinnar skal greiða það gjald, sem hafnarstjóri ákveður í hvert skipti.

IX. KAFLI

Um innheimtu og greiðslu hafnargjalda.

59. gr.

Hafnarstjóri sér um innheimtu allra hafnargjalda og skal greiða gjöldin í skrifstofu bæjarins.

60. gr.

Skipstjóri og eigandi skips bera ábyrgð á greiðslu gjalda þeirra, sem greiða ber til hafnarinnar vegna skipsins. Er skipstjóra skylt að afhenda hafnarstjóra þjóðernis- og skrásetningarskírteini skipsins, ef hafnarstjóri krefst þess og hefur hafnarstjóður haldsrétt yfir skipinu, unz gjöldin eru greidd.

Að svo miklu leyti, sem í reglugerð þessari eru ekki ákveðnir fastir gjalddagar á gjöldunum, skal greiða þau áður en skipið fer burt úr höfninni og enginn skipstjóri getur vænt þess að fá afgreiðslu fyrir skip sitt hjá bæjarfógeta, nema að hann sanni með vottorði frá hafnarstjóra, að hann hafi greitt öll gjöld sín til hafnarinnar.

61. gr.

Vörugjald og leigu fyrir lóðir og geymsluhús hafnarinnar skv. 56. gr., greiðir móttakandi af vörum, sem koma til hafnarinnar, og sendandi af vörum, sem fluttar eru úr höfninni. Ef margir eiga vörur með sama skipi, skal afgreiðslumaður skipsins standa hafnarsjóði skil á greiðslunni. Ef skip hefur ekki farm sinn skráðan, ber skipstjóri ábyrgð á greiðslu vörugjaldsins.

Ef vörur eru fluttar úr einu skipi í annað, greiðir sá vörugjald, sem affermir.

Vörugjald af vörum, sem koma til hafnarinnar, fellur í gjalddaga, þegar skipið, sem vörurnar flytur, er komið í höfnina, og vörugjald af vörum, sem fluttar eru úr höfninni, fellur í gjalddaga, þegar vörurnar eru komnar á skipið. Skipstjóra og afgreiðslumanni skips er óheimilt að afhenda vörurnar, unz gjaldið er greitt.

Hafnarsjóður hefur og haldsrétt í vörunum til tryggingar gjaldinu.

62. gr.

Öll gjöld samkv. reglugerð þessari má taka lögtaki, og hafa þau forgangsrétt sem önnur opinber gjöld, sbr. 8. gr., b., tölulíð 3, skiptalaganna. Auk þess eru skipa-

gjöldin tryggð með lögveði í skipinu, og gengur það veð í tvö ár fyrir sammingsveðskuldum.

Skipagjöld teljast í reglugerð þessari öll þau gjöld, sem skipi ber að greiða til hafnarinnar, svo sem lestagjald, vitagjald, bryggjugjald, vatnsgjald, hafnsögugjald, fjörugjald, og gjald fyrir aðstoð, sem framkvæmd er af hafnarinnar hálfu fyrir skipið.

X. KAFLI

Ýmis ákvæði.

63. gr.

Þeir munir eða vörur, sem skipað er upp eða láta á í skip, mega ekki liggja á bryggju eða bólvirki, og eigi annars staðar á landi hafnarinnar en á þeim stöðum, sem ætlaðir eru til geymslu, nema með sérstöku leyfi hafnarstjóra. Skal flytja burt muni og vörur jafnskjótt og hafnarstjóri krefst þess. Sé það eigi gert, lætur hafnarstjóri gera það á kostnað og ábyrgð eiganda eða umboðsmanns hans.

Ákvæði þessarar greinar taka ekki til mannvirkja einstakra manna eða félaga innan hafnarinnar.

64. gr.

Um skaðabótaskyldu vegna skemmda á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, fer eftir almennum reglum.

Ef samningum verður ekki við komið um skaðabætur, skulu þær ákveðnar af tveim óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Hvorum aðila fyrir sig er heimilt að krefjast yfirmats, en gera skal það áður en einn mánuður er liðinn frá því er matsgerð er lokið.

Yfirmat skal framkvæmt af 3 óvilhöllum, dómkvöddum mönnum.

Kostnaðinn við yfirmat greiðir sá, sem krafðist yfirmats, ef það gengur honum ekki í vil. Að öðrum kosti greiðir hinn aðilinn kostnaðinn.

65. gr.

Nú veldur skip skemmdum í höfninni eða skipstjóri verður brotlegur við ákvæði reglugerðar þessarar, og er þá óheimilt að flytja skipið úr höfninni, áður en málið er útkljáð, nema fullnægjandi trygging sé sett fyrir greiðslu, að dómi hafnarstjóra.

66. gr.

Hafnarstjóra skal þegar tilkynnt um allt það, sem bjargað er í höfninni, en hann gefur aftur lögreglunni skýrslu um það.

67. gr.

Hverja þá skipun, sem samkv. reglugerð þessari má gefa skipi, skal gefa stýrimanni, sé skipstjóri ekki á skipi og eigi heldur umboðsmaður hans skv. 19. gr. Ef stýrimaður er fjarverandi, má gefa einhverjum öðrum af skipshöfninni skipunina, og er það jafngilt og skipstjóri hefði fengið skipunina sjálfur.

68. gr.

Allir þeir, sem æskja afgreiðslu fyrir skip, láns á tækjum eða aðstoð á einn eða annan hátt hjá höfninni, skulu snúa sér til starfsmanna hafnarinnar þar að lútandi. Heimilt er hafnarstjóra að neita þeim aðilum um aðstoð eða afgreiðslu, sem eru í vanskilum með gjöldin til hafnarinnar.

69. gr.

Innan hafnargarða má ekki sigla skipum hraðar en sem svarar 5 mílum á klst., nema sérstaklega standi á.

70. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að 25000 kr., nema þyngri refsing liggji við eftir almennum lögum. Sektirnar renna í hafnarsjóð.

71. gr.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal fara að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum um hafnargerðir og lendingarbætur, nr. 29 23. apríl 1946, til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt fellur niður hafnarreglugerð fyrir Akraneshöfn, nr. 207 7. nóvember 1947 og breytingar á þeirri reglugerð, nr. 64 6. apríl 1956 og 119 15. september 1958.

Samgöngumálaráðuneytið, 4. febrúar 1963.

Emil Jónsson.

Brynjólfur Ingólfsson.

H A F N A R R E G L U G E R ð

fyrir landshöfnina í Keflavík og Njarðvíkum.

I. KAFLI

Takmörk hafnarinnar.

1. gr.

Norður- og austurtakmörk hafnarinnar er bein lína til austurs frá Stakk út í beina línu til norðurs frá Ytri-Skoru, miðað við réttar áttir.

Tvær vörður skulu settar á hvorn þessara staða, og sýni þær takmörk hafnarinnar.

II. KAFLI

Stjórn hafnarinnar.

2. gr.

Stjórn hafnarinnar skipa 5 menn: þrír kosnir af sameinuðu Alþingi, einn kosinn af bæjarstjórn Keflavíkur og einn af hreppsnefnd Njarðvíkurhrepps. Hafnarstjórn skal kosin til fjögurra ára í senn. Ráðherra sá, sem fer með hafnarmál, skipar formann hafnarstjórnar úr hópi stjórnarmanna.

Hafnarstjórn hefur með höndum, undir yfirumsjón þess ráðuneytis, er fer með hafnarmál, og fyrir hönd rikissjóðs, framkvæmd hafnarmála og eftirlit með höfninni, sér um viðhald og umbætur hafnarinnar, stýrir öllum framkvæmdum, sem þar að lúta og annast fjárhald og reikningsskil.

3. gr.

Hafnarstjóri skal ráðinn sem fastur starfsmaður hafnarinnar og skipaður í starfið af ráðherra þeim, sem fer með hafnarmál.

Hafnarstjóri skal hafa framkvæmdastjórn og daglegan rekstur hafnarinnar með höndum, undir umsjón hafnarstjórnar. Hann situr fundi hafnarstjórnar og hefur þar tillögurétt.